

Ty teda, moje dieťa, mocnej v milosti, ktorá je v Kristu Ježišovi.

2. Timoteovi 2:1

(Prosím čitateľa, aby si prečítal celú pasáž veršov 1-13.)

Tento príkaz apoštola Pavla sa možno zdá byť celkom jasný, ale zamerajme sa na to, čo to presne znamená a ako mocnieť v milosti, ktorá je v Kristu Ježišovi.

Zamyslime sa teda hlbšie nad tým, ako máme mocnieť, čo znamená mocnieť v Kristovej milosti a tiež aj nad štýlom, akým je táto stať napísaná (verše 2:1-13). Prvý verš hovorí: „mocnej v milosti“. Druhý verš: „uč, čo si počul odo mňa, znášaj zlo ako dobrý vojak“. V siedmom verši zasa čítame: „rozumej, čo hovorím“. Zdá sa, akoby tie verše spolu nesúviseli. V inom preklade je tento výraz preložený slovami: „uvažuj o tom, čo hovorím“. Doslova to znamená „mať veľmi dobré porozumenie“ alebo „veľmi dobre zvažovať“. Ide teda o to, aby mal Timotej do detailu plné pochopenie toho, čo Pavol hovorí (učí). A porozumieť tomu sa dá len tak, ako sa píše ďalej v 7. verši: „lebo nech ti dá Pán rozum vo všetkom“. Čiže schopnosť porozumieť všetkému, čo Pavol učí, je dar od Pána.

Vráťme sa do 1. verša a rozoberme si výraz mocnieť v milosti. Povedané inými slovami: naberať silu alebo zosilnej v milosti. Presne tak, ako keď chce niekto zosilnieť na tele a ide do posilňovne. Tam cvičí, posilňuje svoje telo a naberá silu. To isté máme robiť duchovne – naberať silu, čiže byť duchovne silní. Pavol by tiež mohol povedať buď silný v milosti. V Písme je niekoľko pasáží, v ktorých sa nachádza povzbudenie: „Buď silný a zmužilý!“ alebo „smelý a zmužilý!“ V Starej zmluve je toto spojenie použité viackrát. Vyberieme si dve state a konkrétne to bude z Kronických kníh.

Prvá je z 1. Kronickéj, 22. kapitoly, kde Dávid povoláva k sebe svojho syna Šalamúna a dáva mu usmernenia, ako má stavať chrám. Boh Dávidovi oznámil, že ho nepostaví on, Dávid, ale vystaví ho jeho syn, Šalamún. V 6. verši čítame: „Potom povolal Šalamúna, svojho syna, a prikázal mu, aby vystavil dom Hospodinovi, Bohu Izraelovmu.“ (1. Kronická 22:6). Nás ale zaujíma najmä to, čo mu povedal potom, a je to zaznamenané na konci 13. verša. Okrem iného tam hovorí: „Buď silný a zmužilý; neboj sa, ani sa nestrachuj!“ Je to podobné vyjadrenie ako to, čo Pavol hovorí Timoteovi: Mocnej v milosti! Buď silný! Neboj sa, nestrachuj sa! Ešte krajšia paralela sa nachádza v 12. verši (1. Kronická 22:12): „Len nech ti dá Hospodin rozum a schopnosť rozumieť a nech ti prikáže o Izraelovi a ustanoví tvoje srdce tak, aby si ostríhal zákon Hospodina, svojho Boha.“ Pavol Timoteovi píše: „Rozumej, čo hovorím. Lebo nech ti dá Pán rozum vo všetkom!“ (2. Timoteovi 2:7) Presne to isté, čo hovorí Dávid Šalamúnovi: Nech ti dá Hospodin rozum a schopnosť rozumieť.

Práve tieto dve veci spolu súvisia a záleží na nich: „Mocnej v milosti!“ a „A to, čo si počul odo mňa skrze mnohých svedkov, zver verným ľuďom, ktorí budú schopní aj iných učiť.“ (2. Timoteovi 2:2). Teda záleží na učení, záleží na Božom slove. Presne to, čo hovorí Dávid Šalamúnovi (1. Kronická 22:12): „...nech ti dá Hospodin rozum a schopnosť rozumieť a nech ti prikáže o Izraelovi a ustanoví tvoje srdce tak, aby si ostríhal zákon Hospodina, svojho Boha“. Čiže ide o učenie, o to, čo zjavuje Boh vo svojom slove, lebo: „Vtedy sa ti šťastne povedie, ak budeš pozorovať, aby si činil ustanovenia a súdy, ktoré prikázal Hospodin Mojžišovi vzhľadom na Izraela. Buď silný a zmužilý; neboj sa ani sa nestrachuj!“ (1. Kronická 22:13)

Zachovávať zákon Hospodinov znamená poslúchať Hospodina. To je to, čo tu máme zjavené a cez túto poslušnosť sa môžeme spoliehať na milosť Pána Ježiša. V milosti môžeme zosilnieť, keď sa spoliehame na Pána Ježiša Krista a jeho učenie, lebo na učení záleží.

Podobné usmernenie dáva Mojžiš Jozuovi, ktorý mal byť jeho nástupcom. Jozua mal viesť izraelský ľud do zasľúbenej zeme a Mojžiš mu tak isto hovorí: „Buď silný a zmužilý!“ To isté hovorí Dávid svojmu synovi: Buď silný a zmužilý. To znamená v učení a v poslušnosti Božím zákonom. My máme byť poslušní učeniu Pána Ježiša Krista a učeniu apoštolov, pretože to, čo odovzdáva Pavol Timoteovi, nie je apoštolstvo, ale učenie. Pavol bol apoštol, a preto hovorí: „Čo si počul odo mňa, zver to iným. Aj ty uč iných! Uč sa odo mňa a uč iných verných ľudí.“ Pavla učinil apoštolom sám Kristus, preto hovoril a učil v autorite Ježiša Krista. Teda nie čo chcel Pavol alebo to, čo by mu len tak napadlo, ale v hovorí autorite Ježiša Krista: „Za vzor zdravých slov maj tie, ktoré si počul odo mňa vo viere a láske, ktorá je v Kristu Ježišovi.“ (2. Timoteovi 1:13)

Timotej mal mať za vzor slová, ktoré Pavol vyučoval, a tieto mal ďalej učiť iných. Pretože na to, čo Pavol vyučoval, boli v jednotlivých zboroch mnohí svedkovia, no najmä jeho blízki spolupracovníci, napríklad Barnabáš, Silas, Lukáš.

Pavol teda odovzdáva svoje učenie, učenie apoštola, ku ktorému bolo veľa svedkov a ktoré dnes máme aj zapísané v Biblii. Na tomto učení záleží, aby sme ho zachovali, aby sme v ňom chodili tak, ako nám ho apoštol Pavol odovzdal. Jeho máme tiež za vzor učenia. Z jeho listov vieme, ako sa máme správať v cirkvi, voči neveriacim, navzájom voči sebe a ako sa máme učiť láske a byť v tom vzorom. To všetko máme zjavené v Pavlových listoch a z toho čerpáme. Toto je učenie apoštolov a učenie cirkvi dnes. V pravde a vo viere, ktorá je v Kristu Ježišovi. Toto mal robiť Timoteus – zachovať učenie, čím bude mocnieť v milosti, ktorá je v Kristu Ježišovi. Dávid hovorí Šalamúnovi podobne: „Vtedy sa ti šťastne povedie, ak budeš pozorovať, aby si činil ustanovenia a súdy, ktoré prikázal Hospodin.“

Tou druhou je stať z 2. Kronickej knihy, 32. kapitoly, ktorá opisuje časy kráľa Ezechiáša. Kráľ Ezechiáš bol spravodlivý kráľ, robil to, čo je dobré v Hospodinových očiach. Od Šalamúna k Ezechiášovi prešlo niekoľko generácií, vystriedali sa rôzni bezbožní králi, ale Ezechiáš robil dobré veci.

V 2. Kronickej 31:20-21 je zaznamenané: „A tak urobil Ezechiáš po celom Judsku a urobil to, čo je dobré a spravodlivé, pravdivé a verné pred Hospodinom, svojím Bohom. V každom diele, ktoré začal v službe domu Božieho a v zákone a v prikázaní hľadajúc svojho Boha, to všetko robil celým svojím srdcom a dobre sa mu vodilo.“ Robil presne to, čo hovoril Dávid Šalamúnovi. Ak budeš zachovávať Boží zákon, to, čo prikázal Hospodin, dobre sa Ti povedie. A to sa vyplnilo na Ezechiášovi, dobre sa mu viedlo.

Za čias Ezechiáša prišiel do Judska asýrsky kráľ Senacheríb, ako to máme potom opísané v 32. kapitole, a chcel obsadiť všetky judské mestá. Potom sa postavil pred Jeruzalem a chcel ho dobyť. Ale judský kráľ Ezechiáš sa nezľakol. Urobil obranu. Ľudia zapchali studne, zatarasili

potok, aby vojsko asýrskeho kráľa nemalo vodu, narobili rôzne strely, štíty a Ezechiáš ustanovil vojenských veliteľov. Tých si potom zhromaždil k sebe a povzbudzoval ich slovami: „Budte zmužilí a smelí! Nebojte sa a nedeste sa tvári asýrskeho kráľa ani sa nedeste pred celým tým množstvom, ktoré je s ním, lebo s nami je väčší ako s ním.“ (2. Kronická 32:7). A keď sa teraz vrátíme do 2. listu Timoteovi a tam čítame „mocnej v milosti, ktorá je v Kristu Ježišovi“, tak je to presne ono, pretože s nami je väčší ako ten, ktorý je vo svete. Preto bude veriaci v evanjelium silný a zmužilý – vie, že s ním je Ježiš Kristus, jeho Boh a Pán.

Ak je Boh za nás, kto je proti nám? To je citát z Listu Rímskym. Boh je s nami a neušetril vlastného Syna, aby nám spolu s ním daroval úplne všetko. Máme podiel na Božom kráľovstve, máme večný život, s nami je ten silný a k tomu všetkému máme Príhovorcu u Otca: „Kde kto odsúdi? Kristus Ježiš je, ktorý zomrel, a viacej, ktorý aj vstal z mŕtvych, ktorý aj je po pravici Božej, ktorý sa aj prihovára za nás.“ (Rímskym 8:34) My máme toho, ktorý je s nami, ktorý povedal: „budem s vami po všetky dni, až do skončenia sveta“. On nás nezanechá samých a nič nás nevytrhne z jeho ruky, lebo sme jeho ovcami. On je náš dobrý Pastier a ovce nasledujú jeho hlas. V 2. Kronikej ešte čítame slová Ezechiáša: „S ním je rameno tela, ale s nami je Hospodin, náš Boh, aby nám pomohol a vybojoval naše boje. A ľud sa spoľahol na slová Ezechiáša, judského kráľa.“ (2. Kronická 32:8) To, na koho sa máme dnes spoľahnúť my, je Boh sám a jeho zapísané Božie slovo. Timoteus sa mal spoľahnúť na Pavlove slová a rovnako sa máme spoľahnúť aj my na slová Pavlove a na slová Kristove. Ved' povedal: „Každý, kto verí vo mňa, bude mať večný život.“ Toto je podstata našej viery, nášho spoľahnutia sa. Takto mocnieme v milosti, ktorá je v Kristu Ježišovi, pretože on je verný v každom jednom zaslúbení. On je s nami, on bojuje naše boje za nás. A keď sme raz uverili, keď sme zažili odpustenie hriechov, zažili sme Kristovu milosť. Do neho sme ponorení, do Krista. Nasledujeme Krista, patríme Kristovi, lebo on si nás kúpil. Svojou krvou zaplatil za to, aby sme mu patrili a zároveň túžime, aby aj iní boli zachránení. Ale tým, že sme uverili, vošli sme do vojnového stavu. Už viac nie sme vo svete, ale sme v Kristovi. A vieme, že svet nenávidí Krista a bude rovnako nenávidieť nás. Preto Pavol píše: „Ty teda znášaj zlo ako dobrý vojak Ježiša Krista.“ (2. Timoteovi 2:3). To nie je prirovnanie, ale príkaz: znášaj zlo ako vojak. My totiž vojakmi sme, ale znášať zlo máme ako dobrý vojak. Nie taký, ktorý sa zapletá so svetom, ktorý obchoduje. „Nikto, konajúci vojenskú službu, nezapletá sa do obchodov živnosti, aby sa ľúbil svojmu vojvodcovi.“ (2. Timoteovi 2:4) Naším vojvodcom je Ježiš Kristus a jemu sa chceme páčiť. Kto sa zapletá do obchodov tohto sveta, ten sa mu nemôže páčiť. Ved' apoštol Ján píše: „Nemilujte svet ani veci, ktoré sú na svete. Keď niekto miluje svet, nie je v ňom lásky Otcovej.“ (1. Jánov 2:15) Nemôžeme mať dvoch pánov. Nemôžeme mať Pána Ježiša Krista a zároveň milovať svet a slúžiť tomu, čo je vo svete. Ako hovorí Pán Ježiš: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď sa jedného pridržá, a tým druhým pohrda.“ Milovať svet znamená prispôbovať sa tomu, čo svet hovorí a na čo nás láka. Pretože priateľstvo so svetom je nepriateľstvo naproti Bohu. To slovo by nás malo varovať. A ak chceme byť dobrými vojakmi Ježiša Krista, tak sa musíme

páčiť jemu, a nie svetu. Musíme skutočne bojovať dobrý boj. Sú tri oblasti, v ktorých musí nové stvorenie v Kristovi bojovať dobrý boj a v tomto boji obstáť.

Prvou oblasťou je zlo v tomto svete

Vieme, že vo svete je nespravodlivosť a krivda. Na svete bola vždy a je aj teraz. Nemôžeme však robiť to, čo robí tento svet. Nemôžeme byť tými, ktorí pôsobia krivdu a nespravodlivosť. Máme sa za každých okolností snažiť robiť všetko poctivo, spravodlivo, aby vo všetkom bola naplnená láska k blížnemu aj k tým, ktorí sú vonku. Vieme tiež, že prichádza zlo aj vtedy, keď chceme svedčiť evanjelium či už v našich rodinách, domovoch, na pracoviskách, v našom okolí, kdekoľvek. Na tom sa od Pavlových čias až doteraz nič nezmenilo. Ľudia stále nenávidia evanjelium a rôznym spôsobom prejavujú protivenstvo, ktorému musíme čeliť. Veľakrát nespravodlivo trpíme pre meno Pána Ježiša a musíme tomu čeliť. Ale poviem: „môžeme byť v tomto boji silní a zmužilí“, pretože je to Kristus, ktorý nám dáva silu prekonať a zniesť všetko príkorie a protivenstvá, každý posmech či krivdu.

Druhým zlom, proti ktorému treba bojovať, je diabol

Diabol chce všetko, čo je nám v Kristovi dané, zničiť, pošliapať. Robí všetko preto, aby sme si zašpinili biele rúcho, obieleené krvou Baránkovou, ktoré sme dostali. Prichádzajú rôzne pokušenia či pochybnosti, ktorými nás diabol nahlodáva: „Čo si to ty za veriaceho? Ved' sa pozri na seba. Ako sa ty môžeš páčiť Bohu? Ako by teba Boh mohol milovať?“ A vtedy skutočne môže prísť strach a pochybnosť: „Som naozaj ešte vo viere?“ Diabol so všetkými týmito klamstvami môže bojovať proti nám, aby zničil našu vieru. Aj v časoch Ezechiáša, keď sa postavili Asýrčania proti Jeruzalemu, mali ľudia strach. Inak by Ezechiel neposilňoval svojich veliteľov slovami: „budte zmužilí a smelí a nebojte sa asýrskeho kráľa“. To isté platí aj dnes. Budte zmužilí a smelí a nebojte sa diabla! Lebo s nami je silnejší ako on. S nami je Kristus, ktorý je za nás a prihovára sa za nás. On nenechá, aby zahynula čo len jedna z jeho oviec. Ak

sme jeho ovcami, nezahynieme. Dôležité je však nezostávať oddelený, aby sme nebojovali tento boj sami, pretože ak sme sami, neobstojíme proti diablovej úskočnosti a taktike – diabol je vrah a úskočník. Nezostávajme sami, vyhľadajme brata, sestru, najlepšie dvoch, troch a spoločne volajme ku Kristovi, ktorý je za nás.

Tretím zlom, proti ktorému treba bojovať, sú naše zlé žiadosti

Tento tretí boj je úplne najťažší zo všetkých, pretože musíme bojovať sami proti sebe – proti svojim vlastným zlým túžbam a žiadostiam. Treba odolať žiadostiam očí, žiadostiam tela a pýche života. Keď veriacemu začne záležať na tom, aby vo svete niečo znamenal, keď chce dosiahnuť nejaký svetský úspech či budovať si kariéru a zaoberá sa väčšinou iba dosiahnutím týchto cieľov, nie je to nič iné, len pýcha života. Inokedy si zase ani nevšimneme, že sa pohrávame s myšlienkou, ktorá sa zdá byť celkom nevinná, no môže prerásť do nejakej telesnej žiadosti a vieme, ako sa to končí: „žiadosť, keď počne, rodí hriech, a hriech, keď je vykonaný, plodí smrť.“ Aj proti tomuto zlu treba bojovať! Treba sa vzoprieť voči zlým žiadostiam a opäť poviem, že najlepší liek na to je vojsť do spoločenstva. Aby sme hľadali Krista, nášho zástancu, ktorý bojuje za nás naše boje. A každé zlo najlepšie porazíme, keď sme viacerí.

Je veľa toho, čo sme robili v minulom živote. Hoci sa nám tieto veci aj páčili, boli to hriechne veci a tie dnes už robiť nechceme. Stále nám ich ponúka tento svet – starý život, spomienky... pod' a už si to. Nevodilo by sa nám dobre, keby sme takú ponuku prijali. Bude sa nám ťažko bojovať zo zlom a ešte ťažšie zostávať silní a zmužilí v Kristovej milosti, keď budeme odchádzať do sveta, keď sa budeme pripodobňovať svetu. Spôsob boja je aj taký, že sa nenecháme unášať prúdom, ktorý je momentálne vo svete a strháva mnohých. Nieкто môže mať náklonnosť k rovnakému pohlaviu, no veriaci človek to nemôže považovať za prirodzené len pre to, že ostatku spoločnosti sa to javí ako normálne. Hoci to máme všade okolo nás, pravdou zostáva, že taká náklonnosť je hriechna, a nie normálna. Pred niekoľkými desiatkami rokov nič také normálne nebolo.

Ďalším fenoménom tohto sveta je duch tetovania. Idete po ulici a hádam ani nenájdete človeka, čo by nemal aspoň nejaké to srdiečko na prste či na ruke. Horšie je, keď sa tomu prispôsobí aj Božie dieťa, čiže ten, ktorý vyznáva Ježiša Krista ako svojho Pána. Je predsa napísané: „Či neviete, že sme jeho údmi? Sme z jeho mäsa a kostí.“ My sme telom Kristovým. My nepatríme sami sebe. My patríme Kristovi. Sme Božím chrámom. A my by sme boli schopní zobrať údy Kristove a dať ich potetovať? Dokázali by sme zobrať fixku a dokresliť niečo na nejaký vzácny starožitný obraz od presláveného maliara? Ved' by to bolo barbarstvo. A rovnaké barbarstvo je zohaviť ľudské telo. V Žalme 139 sa píše, ako je človek stvorený: Som hrozne a predivne utvorený; učený v skrytosti; utkaný som v hĺbinách zeme.“ Boh stvoril človeka krásne a dokonalo a my ho máme ničieť tetovaním? Pred obchodom zastavilo auto, vzadu bola nálepka rybičky a v strede napísane Jesus. Človeku poskočí srdce, že je tam veriaci v Krista. Z auta vystúpi mladá dáma a nedá sa nevšimnúť si, že má potetovanú nohu. Vnútorne zaplačete. Auto síce má nálepku, že patrí Kristovi, no majiteľ má na sebe nálepku, že patrí do sveta.

Nech je to čokoľvek iné, čo práve „letí“ vo svete, nemôže to znamenať, že je to normálne a má to tak byť. A hoci to vidím na iných, neznamená to, že tak môžem robiť aj ja. Nemôžeme sa pripodobňovať svetu, lebo naším meradlom je Božie slovo. To je to zápasenie zákonitým spôsobom. Keď si nejaký bežec skrúti trať, bude diskvalifikovaný. To je to, čo píše Pavol: „A keď aj niekto zápasí, nebude korunovaný, keby nezápasil zákonite.“ (2. Timoteovi 2:5). Toto je ten zákon: mať učenie apoštolov, lebo na učení apoštolov a prorokov sme vybudovaní. Na Kristovom základe, na Kristovi stojí celý náš život. Nepatríme svetu, preto nezmyšľajme ako svet! Neutrávme väčšinu času tým, čo robí svet, aby sme sa mu pripodobnili, ale bojujme proti tomuto zlu.

Našich blízkych a spoluveriacich máme tiež upriamovať na správnu cestu, aby zachovávali to, čo je zjavené od Boha, lebo sa nám šťastne povedie, ak budeme pozorovať a zachovávať ustanovenia a sudy, ktoré prikázal Hospodin. To, čo robil Ezechiáš, máme robiť aj my. V podstate to znamenajú slová „mocnej v milosti, ktorá je v Kristovi Ježišovi“. Buď silný a zmužilý a pamätaj na to, že s nami je silnejší ako ten, ktorý je vo svete. S nami je Ježiš Kristus, ktorému patríme celou dušou, srdcom i telom, ktorý sedí po pravici svojho Otca a prihovára sa za nás. V

ňom môžeme víťaziť! V ňom máme všetku silu a zmužilosť.

Vzdajme sa toho, čo je zlé, lebo platí: „Verné je slovo: Lebo ak sme spolu zomreli, budeme spolu aj žiť; ak spolu trpezlivo znášame, budeme spolu i kral'ovať; ak zaprieme, aj on nás zaprie.“ (2. Timoteovi 2:11-12) Zaprieť neznamená, že sa nám stane nejaký individuálny pád. Zaprieť znamená celkovo sa odvrátiť od Krista. Zaprieť znamená nemať Krista za jedinú cestu spasenia, nedôverovať mu. Pán Ježiš hovorí: „Kto by mňa zaprel pred ľuďmi, toho ja zapriem pred nebeským Otcom a pred anjelmi.“ My však nie sme takí, ktorí zapierame, ale ktorí sa chceme spoliehať na Krista, ktorý je silnejší ako ten vo svete. „Ak sme neverní, on zostáva verný, lebo nemôže sám seba zaprieť.“ (2. Timoteovi 2:13) Naozaj, Kristus je verný vo svojich sľuboch, je ten istý včera, dnes i na veky. On povedal, že večný život má každý, kto verí v jeho meno. Ale povedal tiež, že bude aj veľké odsúdenie tých, čo neuverili, tých, ktorí zapreli evanjelium. Ako sa píše v knihe Daniel, že mnohí vstanú z prachu zeme – jedni na večnú slávu, a iní na večnú potupu a hnus. To sú tí, ktorí zapreli, ktorí neuverili. Takže ak prichádza zlé, trpezlivo znášajme. To je to, čo nás posväťí. Ak zachováame učenie apoštolov, dobre sa nám povedie a ľahko budeme mocnieť v milosti Kristovej.

Toto sa máme naučiť, aby sme boli silní a zmužilí a vo všetkom sa spoliehali na Krista: v našej spáse, v našich bojoch. Keď prichádzajú prehry, je to On, ktorý nás postaví na nohy a vyslobodí zo všetkého, čo by nás chcelo v živote ovládať. Pretože „všetko smiem, ale nič ma nebude ovládať“. Od ničoho nebudem závislý, iba od jednej jedinej veci: od lásky Kristovej. Od toho sme všetci závislí. Pamätajme na to a učme sa uplatňovať toto slovo vo svojom živote. Spomeňme si na to, keď budú prichádzať ťažké situácie, aby sme vedeli, ako máme reagovať.